

دکتر رابرت ای. پترسون، رستگاری، جلسه ۲۲ رستگاری و مضامین الهیاتی، رستگاری و پادشاهی خدا

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد رستگاری است. این جلسه ۲۲، رستگاری و مضامین الهیاتی است. رستگاری و پادشاهی خدا.

ما به سخنرانی‌های خود در مورد رستگاری ادامه می‌دهیم و مضامین الهیاتی کتاب مقدس را در کنار آموزه‌هایی که قبلاً به صورت جداگانه مطالعه کرده‌ایم، قرار می‌دهیم. رستگاری و پادشاهی خدا. پادشاهی خدا یک مضمون بزرگ و کلیدی کتاب مقدس است که عهدین را به هم پیوند می‌دهد.

رنه پادیلا، مبلغ انجیلی اهل اکوادور، جنبه‌های برجسته‌ی پادشاهی را خلاصه می‌کند. من از کتاب او، ماموریت بین زمان‌ها، مقالاتی در مورد پادشاهی خدا، انتشارات اردمانز، ۱۹۸۵، صفحات ۱۸۹ و ۹۰ نقل می‌کنم. به نقل از پادیلا، پادشاهی خدا قدرت پویای خداست که از طریق نشانه‌های ملموس قابل مشاهده است و به عیسی به عنوان مسیح اشاره دارد.

این یک واقعیت جدید است که وارد جریان تاریخ شده و نه تنها از نظر اخلاقی و معنوی، بلکه از نظر جسمی و روانی، مادی و اجتماعی نیز بر زندگی بشر تأثیر می‌گذارد. در انتظار کمال آخرالزمانی در زمان آخر، این واقعیت در شخص و عمل مسیح آغاز شده است. تکمیل هدف خدا هنوز در آینده نهفته است، اما پیش‌نمایشی از آخرالزمان از قبل امکان‌پذیر است.

عهد جدید، کلیسا را به عنوان جامعه‌ای از پادشاهی معرفی می‌کند که در آن عیسی به عنوان پروردگار جهان شناخته می‌شود و از طریق آن، در انتظار پایان، پادشاهی به طور ملموس در تاریخ تجلی می‌یابد. جالب توجه است که خلاصه پادیلا از پادشاهی به عنوان یک مضمون کتاب مقدس، در میان چیزهای دیگر، بر بُعد «از قبل و هنوز نه» پادشاهی تأکید می‌کند. ما ده مضمون نجات‌بخش را در رابطه با پادشاهی بررسی خواهیم کرد.

اول از همه، برگزیدگی. اگرچه اغلب نادیده گرفته می‌شود، کتاب مقدس برگزیدگی و پادشاهی را به هم پیوند می‌دهد. یعقوب گناه جانبداری را محکوم می‌کند زیرا خوانندگان ثروتمندان را ترجیح می‌دادند و فقرا را نادیده می‌گرفتند.

یعقوب ۲:۵ برادران عزیزم، گوش دهید، مگر خدا فقرای این جهان را برگزیده تا در ایمان ثروتمند باشند و وارث پادشاهی‌ای باشند که به دوستان خود وعده داده است؟ یعقوب ۲:۵ برخلاف اعمال خوانندگان یعقوب، خدا فقرا را با قرار دادن آنها در میان برگزیدگان برای نجات، مورد لطف خود قرار داده است. یعقوب می‌خواهد خوانندگان اذعان کنند که جانبداری آنها گناه است. آیه ۴: و او می‌خواهد که آنها توبه کنند.

او با این گفته که گزینش خدا، فقرا را ثروتمند از نظر ایمان و وارث می‌کند، با کلمات بازی می‌کند. کسانی که خدا برگزیده است، از جمله فقرا، چه چیزی را به ارث خواهند برد؟ یعقوب می‌گوید: خدا فقرا را ثروتمند از نظر ایمان و وارثان پادشاهی‌ای قرار داده است که به کسانی که او را دوست دارند وعده داده است. عیسی پادشاهی یا سلطنت خدا را در مرکز پیام خود قرار می‌دهد.

مو پیام یعقوب را آشکار می کند. داگ مو، نامه یعقوب، صفحه ۱۰۶. نویسندگان عهد جدید از عیسی پیروی کردند و اغلب از زبان به ارث بردن پادشاهی برای توصیف این استقرار نهایی قدرت پادشاهی خدا در زندگی قومش استفاده کردند.

اول قرنیتان ۹:۶، ۱۰، ۱۵:۱۰، غلاطیان ۲۱:۵، افسسیان ۵:۵. مسیحیان، هر چقدر هم که از نظر مادی فقیر باشند، در حال حاضر از ثروت معنوی برخوردارند و در آینده برکات بیشتری را انتظار دارند. مسیحیان باید از این دیدگاه معنوی، نه مادی، دیگران را قضاوت کنند. داگ مو

پطرس همچنین برگزیدگی و پادشاهی را به هم پیوند می دهد. پطرس پس از ارائه فهرستی از ویژگی های خدایی که باید زندگی مؤمنان را مشخص کند و آنها را برای خدا مفید و ثمربخش سازد، به خوانندگان خود دستور می دهد و می گوید: «بنابراین، برادران و خواهران، تمام تلاش خود را بکنید تا دعوت خود را در برگزیدگی تأیید کنید، زیرا اگر این کارها را انجام دهید، هرگز لغزش نخواهید خورد.» دوم پطرس ۱:۱۰

دنبال کردن فضایل مسیحی به خوانندگان کمک می کند تا خودشان این واقعیت را تأیید کنند که خداوند آنها را برای رستگاری برگزیده و از طریق انجیل به آن رستگاری رسانده است. پطرس پایان چنین سبک زندگی را بیان می کند، نقل قول: زیرا به این ترتیب، ورود به پادشاهی ابدی پروردگار و ناجی ما عیسی مسیح به وفور برای شما فراهم خواهد شد. دوم پطرس ۱:۱۰ و ۱۱

رسول می خواهد خوانندگانش با تمام وجود خداوند را بجویند. اگر چنین کنند، زندگی شان این را نشان خواهد داد. آنها اطمینان زیادی خواهند داشت و خداوند با کمال میل آنها را در پادشاهی ابدی خود خواهد پذیرفت.

اتحاد با مسیح. پولس در رساله کولسیان، اتحاد با مسیح و پادشاهی خدا را به هم مرتبط می کند. او پس از بیان محتوای دعاهای خود برای مسیحیان کولسی، اعلام می کند: «پدر، ما را از قلمرو تاریکی نجات داده و به «پادشاهی پسری که دوستش دارد منتقل کرده است»

در او، ما رستگاری، یعنی بخشش گناهان را داریم. کولسیان ۱:۱۳ و ۱۴. پدر مهربان ما به ما قلمروهایی را واگذار کرده است.

او ما را از قلمرو تاریکی به پادشاهی پسر محبوبش آورده است. اکنون ما شهروندان پادشاهی ابدی خدا هستیم و شادی های بزرگتری در انتظار ماست. در اینجا آن پارادوکس «هنوز نه» وجود دارد.

خداوند ما را با پسرش در رستگاری، رهایی از بندگی شیطان و نفس، متحد کرده است. این مستلزم بخشش اندیشه پولس را به تصویر می کشد، نقل قول می کند: کسانی FF Bruce. همه گناهان ما توسط خداوند است، که به این قلمرو جدید معرفی شده اند، بی درنگ از مزایای اصلی که حاکم آن برایشان به ارمغان آورده است بهره مند می شوند.

در او، آنها رستگاری خود را با بخشش گناهان دریافت می کنند. در او، زیرا تنها به عنوان کسانی که زندگی قیام کرده مسیح را به اشتراک می گذارند، آنچه را که او برایشان انجام داده است، در خود مؤثر ساخته اند. نقل قول بسته، اف. اف. بروس. رساله ها به کولسیان، به فیلیمون و به افسسیان. تفسیر بین المللی جدید در مورد عهد جدید، صفحات ۵۲ و ۵۳. تجدید حیات

عیسی، پولس و یوحنا زندگی جدید حاصل از تولد تازه و پادشاهی خدا را به هم پیوند می دهند. عیسی نیکودیموس را شگفت زده کرد وقتی که در پاسخ به اظهار نظر او در مورد نشانه های عیسی گفت: «به راستی به شما می گویم، اگر کسی از نو متولد نشود، نمی تواند پادشاهی خدا را ببیند» (یوحنا ۳:۳) عیسی تعلیم

می‌دهد که یهودیان صرف نظر از اعتبار یا سبک زندگی‌شان، برای دیدن یا ورود به پادشاهی خدا به دگرگونی بنیادین خدا، که توسط عهد عتیق پیش‌بینی شده است، نیاز دارند. حزقیال ۲۵:۳۶ و ۲۶ را مقایسه کنید.

همه ما برای ورود به سلطنت نجات‌بخش خدا به تولد تازه‌ای که از بالا، از خود خدا، می‌آید نیاز داریم. پولس همچنین تولد تازه و پادشاهی خدا را به هم مرتبط می‌کند. پولس پس از بررسی صریح نتایج فاجعه‌باری که در صورت عدم قیام مسیح از مردگان به دنبال خواهد داشت، تأیید می‌کند، نقل قول می‌کند: «اما همانطور که هست، مسیح از مردگان قیام کرده است، نوبر کسانی که به خواب رفته‌اند، اول قرن‌تین ۱۵:۲۰. «وقتی پولس عیسی را نوبر می‌خواند، منظورش این است که رستاخیز عیسی دلیل قیام قوم او به زندگی خواهد بود.

سپس او دو اتم را در کنار هم قرار می‌دهد، اول قرن‌تین ۱۵:۲۰-۲۴. زیرا از آنجایی که مرگ از طریق یک انسان آمد، رستاخیز مردگان نیز از طریق یک انسان می‌آید. زیرا همانطور که در آدم همه می‌میرند، در مسیح نیز همه زنده خواهند شد، اما هر کس به ترتیب خود. مسیح نوبر است، و پس از آن در آمدن او، کسانی که به مسیح زنده خواهند شد، تعلق دارند.

سپس پایان فرا می‌رسد، زمانی که او پادشاهی را به خدای پدر واگذار می‌کند، زمانی که او تمام حکومت‌ها و تمام قدرت‌ها و اختیارات را از بین می‌برد، اول قرن‌تین ۱۵:۲۰-۲۴. گناه اولیه آدم مرگ جسمی و روحی را برای بشر به ارمغان آورد. مسیح، مرگ و رستاخیز، که در اینجا تأکید شده است، حیات جاودان را برای قوم خود به ارمغان می‌آورد. این حیات جاودان به معنای تجدید حیات در حال حاضر و رستاخیز به زندگی در عصر آینده است.

نه هنوز. مسیح می‌میرد و در خدمت به پادشاهی‌ای قیام می‌کند که تنها زمانی به طور کامل آشکار خواهد شد که او نقش خود را به عنوان واسطه تکمیل کند و همه چیز را به پدرش بسپارد. وقتی یوحنا به اورشلمی جدید می‌اندیشد، تصاویر پادشاهی خدا و زندگی جدید را نیز با هم ترکیب می‌کند.

مکاشفه ۱: ۲۲-۳ سپس او نهر آب حیات را به من نشان داد، شفاف چون بلور، که از تخت خدا و بره جاری می‌شد، در وسط خیابان اصلی شهر. درخت حیات در دو طرف نهر بود و دوازده نوع میوه داشت و هر ماه میوه خود را می‌داد. برگ‌های این درخت برای برکت ملت‌ها است و دیگر هیچ لعنتی وجود نخواهد داشت.

تخت خدا و بره در شهر خواهد بود و بندگانش او را پرستش خواهند کرد. مکاشفه ۲۲: ۱-۳ در رؤیا، یوحنا تخت‌های خدا و بره را در دو انتهای گذرگاه می‌بیند. او همچنین تصاویری از حیات جاودان را می‌بیند.

نهر آب حیات، جاری از تخت‌های پدر و پسر، و درخت حیات. به طور واضح، یوحنا با تأکید بر تخت‌های خدا و بره، بُعد نهبی سلطنت خدا را به تصویر می‌کشد. یوحنا این را با حیات جاودان ترکیب می‌کند، همانطور که بیل نشان می‌دهد.

گرگوری بیل، کتاب مکاشفه، صفحه ۱۱۱۳ آب‌های زنده که از جانب خدا و بره می‌آیند، نمایانگر حیات جاودان هستند، زیرا حضور خدا به همه کسانی که قادر به برقراری ارتباط صمیمانه با او هستند، حیات می‌بخشد. بیل می‌نویسد: «بنابراین، ۱۷:۲۲. «علاوه بر این، همانطور که بیل خاطرنشان می‌کند، پادشاهی خدا حیات جاودان را ترویج می‌دهد و لعنت را از بین می‌برد.

هیچ نوع نفرینی در اورشلم جدید وجود نخواهد داشت زیرا حضور کامل و حاکمانه خدا شهر را پر خواهد کرد. تخت خدا و بره در آن خواهد بود. این از صفحه ۱۱۱۳ تفسیر بیل بود.

نقل قول قبلی از صفحه ۱۱۰۷ بود. فراخواندن عیسی، پولس و پطرس، فراخوانی مشترک به پادشاهی خداست. او از کلمه فراخوان استفاده نمی‌کند، اما عیسی پادشاه آینده خود را پیش‌بینی می‌کند و قوم خدا را فرا می‌خواند تا میراث خود را در پادشاهی نهایی خدا دریافت کنند.

سپس پادشاه به کسانی که در سمت راست او هستند خواهد گفت: «بیایید، ای کسانی که از جانب پدر من برکت یافته‌اید، پادشاهی را که از ابتدای جهان برای شما آماده شده است، به ارث ببرید» (متی ۲۵:۳۴) (این شامل حیات ابدی می‌شود، برخلاف عذاب ابدی که نجات نیافتگان دریافت خواهند کرد،) (پولس می‌خواهد مسیحیان تسالونیکی اکنون برای خدا زندگی کنند، با توجه به آینده او، و آنها را به تجلی نهایی پادشاهی و جلال خدا فرا می‌خواند).

اول تسالونیکیان ۲:۱۱ و ۱۲. همانطور که می‌دانید، ما مانند پدری با فرزندان خود، هر یک از شما را تشویق تسلی و التماس می‌کردیم تا شایسته خدایی که شما را به پادشاهی و جلال خود فرا می‌خواند، رفتار کنید. اول تسالونیکیان ۲:۱۱ و ۱۲.

پطرس خوانندگان خود را ترغیب می‌کند که با دنبال کردن فضایل مسیحی که او فهرست کرده است، یقین خود را به رستگاری تقویت کنند. بنابراین، ای برادران، تمام تلاش خود را بکنید تا همچنان دعوت خود را در برگزیدگی تأیید کنید. زیرا اگر این کارها را انجام دهید، هرگز لغزش نخواهید خورد.

زیرا به این ترتیب، ورود به پادشاهی ابدی پروردگار و ناجی ما، عیسی مسیح، به وفور برای شما فراهم خواهد شد. دوم پطرس ۱: ۱۰ و ۱۱. زندگی برای خدا با تمام قلب، به طور تجربی این واقعیت را تأیید می‌کند که خدا ما را به ایمان به مسیح سوق داده و ما را فراخوانده است.

به این ترتیب، ما می‌فهمیم که پدر ما را برگزیده است، زیرا ما را به ایمان به پسرش جذب می‌کند. او ما را به ایمان به پسرش، کسانی که پدر به او داده است، جذب می‌کند، یوحنا ۶، ۳۷-۴۰. نتیجه انتخاب و فراخواندن ما توسط خدا، و در نتیجه زندگی ما برای او، استقبال فراوان او از ما در پادشاهی ابدی مسیح است.

بازگشت. همانطور که نشان دادیم، بازگشت شامل توبه، رویگردانی از گناه و ایمان، و روی آوردن به مسیح است که در انجیل ارائه شده است. عهد جدید هر دو جنبه بازگشت را در زمینه موعظه پادشاهی خدا نشان می‌دهد.

:یحیی تعمید دهنده و عیسی دعوت خود به توبه را با آمدن پادشاهی در خدمت عیسی مرتبط کردند. متی ۳ در آن روزها، یحیی تعمید دهنده در بیابان یهودیه موعظه می‌کرد و می‌گفت: توبه کنید، زیرا پادشاهی ۱-۲. آسمان نزدیک شده است.

متی ۳: ۱-۲. و متی ۴: ۱۷. از آن به بعد، عیسی شروع به موعظه کرد که توبه کنید، زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است.

متی ۴: ۱۷. عیسی مسیح پسر بزرگ و سلطنتی داوود است. دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۶.

و پادشاه مسیحایی، که توسط اشعیا پیشگویی شده است. اشعیا ۹: ۶ و ۷. یحیی تعمید دهنده به عیسی به عنوان کسی که پس از او می‌آید و پادشاهی را در عهد جدید آغاز خواهد کرد، اشاره کرد. عیسی، مانند یحیی، توبه را موعظه کرد.

اما برخلاف یوحنا، خود عیسی پادشاهی را در تعالیم، شفاهای، جن گیری‌ها و سایر معجزاتش به ارمغان آورد. در عین حال، عیسی ظهور بزرگتری از پادشاهی را در پنطیکاست پیش بینی کرد، زمانی که عیسی روح را بر کلیسا نازل خواهد کرد. وقتی او این کار را کرد، وقتی عیسی این کار را کرد، پطرس پیام قدرتمندی از توبه را موعظه می کند.

و بسیاری گرویدند. عیسی همچنین پیشگویی کرد که بزرگترین آمدن پادشاهی با ظهور دوم او همراه خواهد بود. هنگامی که پولس در روم زندانی شد، او نیز به پیام گرویدن و پادشاهی خدا پیوست.

لوقا این را در اعمال رسولان ۲۳:۲۸ و ۲۴ شرح می دهد. بسیاری نزد پولس به منزلش آمدند. او از سپیده دم تا غروب، درباره پادشاهی خدا توضیح می داد و شهادت می داد.

او سعی کرد آنها را از طریق تورات و نوشته های انبیاء درباره عیسی متقاعد کند. برخی با سخنان او متقاعد شدند، اما برخی دیگر ایمان نیاوردند. اعمال رسولان ۲۳:۲۸ و ۲۴)

لوقا بر ایمان به عنوان پاسخی به اعلام انجیل توسط پولس در دوران زندان تأکید کرد. توجیه. پولس هنگامی که در روم میان ۵ به دو آدم می پردازد، پادشاهی و توجیه را با هم متحد می کند. اگرچه رومیان ۵:۱۲ تا ۲۱، متن کلاسیک گناه نخستین است، اما در متن خود، حتی بیشتر بر کفار مسیح به عنوان زمینه توجیه رایگان برای هر کسی که ایمان می آورد، تمرکز دارد.

زبان پادشاهی در سراسر متن نفوذ کرده است. پولس از سلطنت مرگ صحبت می کند. رومیان ۵:۱۴ و ۱۷

و سلطنت گناه، آیه ۲۱. این زبان به عنوان پس زمینه ای متضاد برای پیام اصلی رسول مبنی بر سلطنت مؤمنان در زندگی عمل می کند. رومیان ۵:۱۷

و از فیض، که در عدالت سلطنت می کند، آیه ۱۲. زبان پادشاهی پولس، به نوبه خود، زمینه را برای مقایسه او بین یک گناه آدم که منجر به محکومیت شد، و یک عمل صالح مسیح که منجر به توجیه و هدایت به زندگی شد، آیه ۱۸، فراهم می کند. پولس نافرمانی اولیه آدم، که مردم را گناهکار کرد، را در کنار اطاعت مسیح، که قوم او را عادل خواهد کرد، قرار می دهد.

بنابراین، در متن معروف پولس در مورد دو آدم، او به توجیه در چارچوب پادشاهی خدا می پردازد فرزندخواندگی. موضوع پادشاهی خدا چنان در کتاب مقدس نفوذ کرده است که با بیشتر تصاویر رستگاری، از جمله فرزندخواندگی، تلاقی می کند.

ما این را در آموزه های عیسی مسیح مشاهده می کنیم، همانطور که او از بازگشت خود در جلال سخن می گوید، نقل قول می کند، که بر تخت جلال خود بنشیند و گوسفندان را از بزها جدا کند، متی ۲۵:۳۱. او وقتی قوم خود را می پذیرد، آنها را تا ابد برکت خواهد داد. بیابید، شما توسط پدر من برکت داده شده اید.

پادشاهی ای را که از بنیان جهان برای شما آماده شده است، به ارث ببرید، متی ۲۵:۳۴. سخنان عیسی پادشاهی را به ارث ببرید، توجه ما را جلب می کند زیرا همانطور که قبلاً گفتیم، دو استعاره را با هم ترکیب می کند، یکی خانوادگی و دیگری سلطنتی.

عیسی پادشاه، پادشاهی دارد. و در اینجا او خاصان خود را به وحی کامل آن پادشاهی فرا می خواند. در حین انجام این کار، به آنها می گوید که وارد میراث خود شوند، که امتیاز پسران و دختران خداست که آنها را به خانواده خود پذیرفته اند.

در آخرین کتاب مقدس، یوحنا آسمان جدید و زمین جدید را معرفی می‌کند. در این زمینه، او صدایی بلند از تخت خدا می‌شنود که حضور تسلی‌بخش او را با قومش اعلام می‌کند، مکاشفه ۳: ۲۱. سپس کسی که بر تخت نشسته بود گفت: «ببینید، من همه چیز را نو می‌سازم و انجام آن را اعلام می‌کنم، آیات ۵ و ۶.» سپس خدا قول می‌دهد، نقل قول می‌کند، «من به تشنگان از چشمه آب حیات به رایگان خواهم داد. کسی که پیروز قول می‌دهد، این چیزها را به ارث خواهد برد».

و من خدای او خواهم بود و او پسر من خواهد بود، آیات ۶ و ۷. در اینجا، به عنوان پادشاهی که پایان را رقم می‌زند، خدا به عنوان پدری سخن می‌گوید که فرزندخوانده‌های خود را به رسمیت می‌شناسد و به آنها وعده میراثی غنی در پادشاهی خود می‌دهد. خدا، پادشاهی که بر قوم خود حکومت می‌کند، همچنین خدا، پدری است که کسانی را که با لطف به خانواده خود پذیرفته است، دوست دارد. برای همیشه، او پادشاه و پدر آنها خواهد بود و آنها رعایا و فرزندان محبوب او خواهند بود.

تقدیس در هر دو عهد، پادشاهی خدا و تقدیس را هماهنگ می‌کند. در رؤیایی، دانیال، خدا، نقل قول از قدیم الایام، را می‌بیند که بر تخت باشکوه خود در آسمان نشسته و فرشتگان بی‌شماری در خدمت او هستند و پادشاهی‌های زمینی را که با او مخالفت می‌کنند، داوری و نابود می‌کند، دانیال ۷: ۹ تا ۱۲. پیام دانیال واضح است، نقل قول از دانیال، خدای متعال، پادشاه حاکم در آسمان و زمین است.

اینها سخنان جویس بالدوین در تفسیر خود از کتاب دانیال در مجموعه تفسیر عهد عتیق تیندل، صفحه است. سپس دانیال، نقل قولی از او، کسی مانند پسر انسان را می‌بیند که با ابرهای آسمان می‌آید و به ۱۳۹ قدیم الایام نزدیک می‌شود و پادشاهی جهانی و ابدی را دریافت می‌کند که در آن همه مردم به او خدمت خواهند کرد، دانیال ۱۳: ۷ و ۱۴. همراه با پادشاهی او، با این زبان پادشاهی، برای قدیم الایام و پسر انسان، اشاراتی به قوم خدا وجود دارد.

شش بار از آنها به عنوان مقدسین یا قدیسان یاد شده است، دانیال ۷، آیات ۱۸، ۲۱، ۲۲، و دو بار، ۲۵ و خدای متعال بر تمام پادشاهی‌های زمینی پیروز خواهد شد، مقدسین خود را آزاد خواهد کرد و آنها تا ابد. ۲۷. با او سلطنت خواهند کرد، آیات ۱۵ تا ۲۷. پس از اینکه عیسی مَثَل علف‌های هرز مزرعه را گفت، شاگردانش از او خواستند که آن را برایشان توضیح دهد، متی ۱۳: ۳۶.

او بذریاش بذر خوب را به عنوان پسر انسان، مزارع را به عنوان جهان، بذر خوب را به عنوان فرزندان پادشاهی خدا، علف‌های هرز را به عنوان فرزندان شیطان، و دشمنی که آنها را کاشته است را به عنوان شیطان معرفی کرد، آیات ۳۷ تا ۳۹. سپس عیسی تصویر جمع‌آوری و سوزاندن علف‌های هرز را برای سرنوشت گمشدگان به کار برد. پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد و آنها همه کسانی را که باعث گناه می‌شوند و کسانی را که مرتکب بی‌قانونی می‌شوند از پادشاهی او جمع خواهند کرد.

آنها را به کوره‌ی آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و دندان بر هم ساییدن خواهد بود، آیات ۴۱ تا ۴۲. سرنوشت نجات‌یافتگان بسیار متفاوت خواهد بود، نقل قول، سپس صالحان مانند خورشید در پادشاهی پدرشان خواهند درخشید، متی ۱۳: ۴۳. اشاره‌ی عیسی به دانیال ۱۲: ۳ در ترجمه‌ی هفتادگانی، الهیات شایستگی را آموزش نمی‌دهد که صالحان لطف خدا را به دست می‌آورند، بلکه صالحان، پرهیزگاری هستند که آزادانه به لطف او نجات می‌یابند، هرچند که در اینجا به این موضوع اشاره نشده است.

عیسی آنها را با کسانی که مرتکب بی‌قانونی شده‌اند مقایسه می‌کند، آیه ۴۱. کارسون به ما کمک می‌کند، نقل قول می‌کند، این افراد صالح، که زمانی چراغ‌های جهان بودند، اکنون کمالات را می‌تابانند و در تحقق امیدهایشان سعادت را تجربه می‌کنند، نقل قول نزدیک، کارسون متی در تفسیر کتاب مقدس مفسران، صفحه

آنها با داشتن زندگی مقدس به لطف خدا، جلال خدا را در پادشاهی پدرشان منعکس خواهند کرد، آیه ۳۲۷. ۴۳.

پولس نیز پادشاهی خدا و تقدیس را به هم مرتبط می‌کند. مسیحیان در روم در مورد غذاهای پاک و ناپاک و رعایت روزهای مقدس به شدت اختلاف نظر دارند. او از مؤمنان قوی و ضعیف، یعنی به ترتیب مؤمنان غیریهودی و یهودیان، می‌خواهد که وحدت را در میان خود ترویج دهند.

آنها نباید یکدیگر را قضاوت کنند، بلکه باید مراقب باشند که باعث گناه یکدیگر نشوند، رومیان ۱۳: ۱۴. آنها، نباید بیش از حد بر مسائل کم‌اهمیت تأکید کنند، زیرا، نقل قول: پادشاهی خدا خوردن و آشامیدن نیست بلکه پارسایی، آرامش و شادی در روح القدس است، آیه ۱۷. اگرچه او اغلب در رومیان از پارسایی قانونی صحبت می‌کند، اما متن نشان می‌دهد که در اینجا او از پارسایی اخلاقی مؤمنان صحبت می‌کند.

تقدس. پولس تعلیم می‌دهد که مهمترین چیزها در پادشاهی خدا، دیدگاه‌های ما در مورد مسائل قابل بحث نیستند، بلکه تقدس، وحدت و شادی‌ای هستند که روح القا می‌کند. حفظ و نگهداری

عیسی به شاگردانش دستور می‌دهد که نباید از آداب و رسوم پادشاهان غیریهودی که بر رعایای خود سروری می‌کردند، پیروی کنند. در عوض، کسانی که در پادشاهی عیسی هستند باید از الگوی خود عیسی پیروی کنند که فرمود: «من در میان شما همچون خدمتگزار هستم» [لوقا ۲۲: ۲۷] (عیسی به آنها برکات پادشاهی آینده‌اش را وعده می‌دهد).

همانطور که پدرم به من پادشاهی بخشید، من نیز به شما پادشاهی‌ای عطا می‌کنم تا در پادشاهی من بر سر سفره من بخورید و بیاشامید و بر تخت‌ها بنشینید و دوازده قبیله اسرائیل را داوری کنید. لوقا ۲۲، آیات ۲۹ و در ادامه، وعده عیسی مبنی بر دعا برای پطرس آمده است که ایمانش در اثر حمله شیطان کاملاً از بین ۳۰. نرود، آیات ۳۱ و ۳۲.

پطرس هر کسی را که چنین کاری انجام دهد، انکار می‌کند، آیه ۳۳. سپس عیسی در آیه ۳۴ پیش‌بینی می‌کند که پطرس سه بار او را انکار خواهد کرد. در زمینه‌ای که به پادشاهی آینده خدا مربوط می‌شود، عیسی پیش‌بینی می‌کند که پطرس حتی پس از تزلزل شدید، در ایمان خود پایدار خواهد ماند، نقل قول، [این جمله را [نقل کنید].

چرا او موفق شد؟ نه به خاطر عظمت فداکاری‌اش به مسیح. او استقامت کرد زیرا پروردگارش با دعا برای او، او را حفظ کرد. دوباره از خودم نقل قول می‌کنم.

نجات، حفظ و ارتداد ما، صفحه ۳۰. مسیح جلال یافته، در نقش پادشاه آسمانی خود، امروز نیز با رحمت خود همین کار را برای قوم در حال تقلا انجام می‌دهد. پولس همچنین حفظ مقدسین خود توسط خدا را در چارچوب پادشاهی تعلیم می‌دهد.

پس از تأیید الوهیت مسیح و پادشاهی او بر هر حاکم و قدرتی، در کولسیان ۱۰: ۲، شرح می‌دهد که چگونه خدا همه کسانی را که به عیسی ایمان دارند، از نو آفریده و بخشیده است، در آیه ۱۳. سخنان بعدی پولس حفظ قوم خود توسط خدا را در صلیب مسیح به تصویر می‌کشد. نقل قول: او گواهی بدهی را با تعهداتش که علیه ما و مخالف ما بود، پاک کرد و با میخکوب کردن آن به صلیب، آن را از بین برد.

او فرمانروایان و صاحبان قدرت را خلع سلاح کرد و آنها را در ملأعام رسوا ساخت. او در وجود خود بر آنها پیروز شد، کولسیان ۲، آیات ۱۴ و ۱۵. مسیح در کفار خود، بدهی گناهی را که ما نمی‌توانستیم بپردازیم پرداخت کرد و او آن را به طور کامل پرداخت کرد.

بر این اساس، خداوند، نقل قول، همه گناهان ما را بخشید، آیه ۱۳. سخنان رسولان در آیه ۱۵ با سخنان آیه یکی است. مسیح، پادشاه پیروز، قدرت‌های روحانی شیطانی را شکست داد ۱۰.

مؤمنان تا به آخر استقامت خواهند کرد و نجات خواهند یافت زیرا خدا آنها را حفظ می‌کند. و یکی از مبانی مهم حفظ، کار نجات‌بخش عیسی پادشاه است، همانطور که هنگام پرداختن به حفظ دیدیم. دیگری ببخشید، با نزدیک شدن به مرگ، پولس شخصاً شهادت می‌دهد که خدا او را برای ورود به پادشاهی آسمانی خود نجات داده است، نقل قول، دوم تیموتائوس ۴: ۱۸. در سخنان پایانی شخصی، در نامه دوم خود به تیموتائوس، رسول از او می‌خواهد که بیاید و به او خدمت کند.

لحن پولس ترکیبی از دوست و دشمن است. او گزارش می‌دهد که در آغاز مراحل قانونی، تنها بوده است. با این حال، اعتماد پولس به زندگی این دنیا و زندگی بعدی نه به حمایت انسان، بلکه به حمایت خداوند است.

خداوند او را تقویت کرد و او را قادر ساخت تا انجیل را موعظه کند. قبل از ستایش خدا، او با یک نت پیروزمندانه به پایان می‌رساند، نقل قول می‌کند: خداوند مرا از هر عمل شیطانی نجات خواهد داد و مرا به سلامت به پادشاهی آسمانی خود

خواهد رساند. جلال تا ابد از آن اوست. آمین. دوم تیموتائوس ۴: ۱۸. یاربرو بر حفظ رسول خود توسط خداوند تأکید می‌کند. نقل قول می‌کند: پولس مرگ را به زودی انتظار دارد. حتی در مرگ، مؤمن از مسیح جدا نمی‌شود. رومیان ۸: ۳۷ تا ۳۵. «مرا به سلامت خواهد آورد» به کار رستگاری مسیح اشاره دارد که ورود مؤمن را به پادشاهی آسمانی اش تضمین می‌کند.

آن در آسمان است. نامه‌های یاربرو به تیموتائوس و تیطوس. تفسیر عهد جدید ستونی، صفحات ۴۵۵ تا ۴۵۶.

حیات جاودان و جلال. کتاب مقدس مضامین حیات جاودان و جلال را با پادشاهی خدا هماهنگ می‌کند. ما این را در انجیل‌ها می‌بینیم، حداقل یک بار در پولس و در مکاشفه.

همانطور که مشاهده کردیم، عیسی با زبان سلطنتی به کسانی که فداکاری خود را به او تقدیم می‌کنند، وعده برکات ابدی داد. متی ۱۹، آیات ۲۸ و ۲۹. به راستی به شما می‌گویم، در تجدید همه چیز، هنگامی که پسر انسان بر تخت جلال خود بنشیند، شما که از من پیروی کرده‌اید نیز بر ۱۲ تخت خواهید نشست و ۱۲ قبيله اسرائیل را داوری خواهید کرد.

و هر که به خاطر نام من خانه‌ها یا برادران یا خواهران یا پدر یا مادر یا فرزندان یا زمین‌ها را ترک کرده باشد، صد برابر بیشتر خواهد یافت و حیات جاودان را به ارث خواهد برد. متی ۱۹: ۲۸ و ۲۹. علاوه بر این، بازگشت عیسی پادشاه، پس از جدا کردن مؤمنان و کافران، به اولی وعده خواهد داد.

بباید، ای کسانی که از جانب پدر من برکت یافته‌اید، پادشاهی‌ای را که از آغاز جهان برای شما آماده شده است، به ارث ببرید. متی ۲۵: ۳۴. در پایان همین گفتار، عیسی به آنها وعده حیات جاودان می‌دهد.

متی ۲۵:۴۶. پولس با یادآوری اینکه خدا آنها را به پادشاهی و جلال خود فراخوانده است، از تسالونیکیان می‌خواهد که در پی تقدیس باشند). اول تسالونیکیان ۲:۱۲)

اگرچه پولس به اندازه عیسی از پادشاهی خدا صحبت نمی‌کند، اما در اینجا پادشاهی را با مضمون مورد علاقه‌اش، یعنی جلال، در فضای سه کلمه ترکیب می‌کند. مکاشفه نیز زبان سلطنتی را با تصاویری از نجات نهایی ترکیب می‌کند. عیسی به هر فاتحی در کلیسای لائودیکه وعده داد، به کسی که پیروز شود، حق نشستن با من بر تخت سلطنتم را خواهم داد، همانطور که من نیز پیروز شدم و با پدرم بر تخت سلطنتش نشستم.

مکاشفه ۳:۲۱. بنابراین عیسی به کسانی که بر مخالفت‌های دنیا غلبه کنند، وعده ورود به آخرین مرحله پادشاهی خدا را می‌دهد. بعداً، یوحنا از کسانی که با کفاره عیسی پاک می‌شوند، صحبت می‌کند.

مکاشفه ۷:۱۶ و ۱۷. آنها در برابر تخت خدا هستند و شبانه‌روز در معبد او به او خدمت می‌کنند. آن که بر تخت نشسته است، ایشان را پناه خواهد داد.

آنها دیگر گرسنه نخواهند شد. دیگر تشنه نخواهند شد. دیگر آفتاب و گرمای سوزان به آنها نخواهد رسید.

زیرا بره‌ای که در مرکز تخت است، آنها را شبانی خواهد کرد. او آنها را به چشمه‌های آب حیات هدایت خواهد کرد و خدا هر اشکی را از چشمانشان پاک خواهد کرد. مکاشفه ۷:۱۶ و ۱۷

من عاشق این استعاره ترکیبی هستم. بره آنها را چوپانی خواهد کرد. البته بره، لقب مورد علاقه آخرالزمان برای مسیح است.

بنابراین، یوحنا زبان پادشاهی را با تصاویری از رهایی نهایی قومش توسط خدا، از جمله دسترسی آنها به چشمه‌های آب حیات، ترکیب می‌کند. علاوه بر این، مکاشفه به طور مناسبی سلطنت نهایی خدا را با پرستش قومش پیوند می‌دهد. مکاشفه ۱۵:۱۱ تا ۱۸

پادشاهی جهان از آن پروردگار ما و مسیح او شده است و او تا ابد سلطنت خواهد کرد. ۲۴ پیر که در حضور خدا بر تخت‌های خود نشسته بودند، رو به خاک افتادند و خدا را پرستش کردند و گفتند: «ای خداوند خدای قادر مطلق، که هستی و بودی، تو را شکر می‌کنیم زیرا قدرت عظیم خود را به دست گرفته و سلطنت را آغاز کرده‌ای. ملت‌ها خشمگین بودند، اما خشم تو فرو نشسته است.»

زمان آن رسیده است که مردگان داوری شوند و پادشاه به بندگان تو، به پیامبران، به مقدسین، و به کسانی که از نام تو می‌ترسند، چه بزرگ و چه کوچک، داده شود. مکاشفه ۱۵:۱۱ تا ۱۸. در سخنرانی بعدی خود موضوع عهد، موضوع کتاب مقدس-الهیاتی عهد، را بررسی خواهیم کرد و به همین ترتیب خواهیم دید که چگونه بسیاری از این آموزه‌های نجات را که در طول این سخنرانی‌ها مطالعه کرده‌ایم، در هم می‌آمیزد.

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد رستگاری است. این جلسه ۲۲، رستگاری و مضامین الهیاتی است. رستگاری و پادشاهی خدا.